

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-74-04

Druk nr 2886
Warszawa, 26 kwietnia 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Protokołu z dnia 28 listopada 2002 r. zmieniającego Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencję o Europolu) oraz Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 28 listopada 2002 r. został sporządzony Protokół zmieniający Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencję o Europolu) oraz Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu.

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tego Protokołu,
- postanowienia Protokołu są przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Aleksander Kwaśniewski

PREZES RADY MINISTRÓW

Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Protokołu z dnia 28 listopada 2002 r. zmieniającego Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencję o Europolu) oraz Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu z dnia 28 listopada 2002 r. zmieniającego Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencję o Europolu) oraz Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

wniosku o ratyfikację Protokołów dodatkowych do Konwencji o ustanowieniu Europejskiego Urzędu Policji.

Rzeczpospolita Polska, jako państwo kandydujące do wstąpienia w struktury Unii Europejskiej, została zobligowana, poprzez proces negocjacyjny, do wypełnienia postanowień akcesyjnych związanych z przyjęciem unijnego dorobku prawnego w zakresie spraw wewnętrznych. Jednym z tych zobowiązań jest przystąpienie do Konwencji o ustanowieniu Europejskiego Urzędu Policji, zwanego dalej „Europolem”. Związanie się tą umową międzynarodową przez Rzeczpospolitą Polską stanowić będzie wyraz pełnej akceptacji ustalonych kanonów współpracy policyjnej w ramach zjednoczonej Europy. W dniu 26 lipca 1995 r. została sporządzona w Brukseli i podpisana przez pełnomocników państw

członkowskich Unii Europejskiej Konwencja o ustanowieniu Europejskiego Urzędu Policji, zwana dalej „Konwencją”, która ustanowiła tę organizację międzynarodową jako podmiot koordynujący zwalczanie przestępczości w wymiarze zjednoczonej Europy. Do chwili obecnej Konwencja została uzupełniona lub zmieniona przez pięć Protokołów dodatkowych, które stanowiąc jej integralną część powinny zostać poddane procedurze ratyfikacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej, tak aby kompleks przepisów prawnych stanowiących podstawę działania Europolu jako organizacji międzynarodowej stał się częścią polskiego systemu prawnego w zjednoczonej Europie.

Konwencja stanowiąc swoistą podstawę prawną współpracy organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w wymiarze Unii Europejskiej, wymaga bowiem stałego uzupełniania jej postanowień, gdyż ewaluacja zjawisk towarzyszących procesowi reformowania struktur Wspólnoty również dotyczy płaszczyzn, na których Konwencja jest posadowiona. Z uwagi na konieczność uregulowania szeregu spraw związanych z Europolem, a nie ujętych bezpośrednio w samej Konwencji w jej pierwotnym tekście z 1995 r., wystąpiła konieczność wydania szeregu aktów prawnych modyfikujących jej postanowienia i umożliwiających sprawniejsze korzystanie z narzędzi, którymi Konwencja dysponuje dla właściwej realizacji celu, który legł u podstaw jej sporządzenia i przyjęcia do porządku prawnego przez wszystkie państwa Unii Europejskiej.

Pierwszym Protokołem dodatkowym, który uzupełnia pierwotne postanowienia Konwencji jest Protokół z dnia 23 lipca 1996 r. (Dz. Urz. UE 1996/C 299/01) sporządzony, na podstawie art. K.3 [Traktatu o Unii Europejskiej](#) w sprawie wykładni przez [Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich](#), w trybie [prejudycjalnym](#), Konwencji o ustanowieniu Europejskiego Urzędu Policji.

Przedmiotowy Protokół składa się z 8 artykułów, które stanowią podstawę do określenia wyłącznej właściwości Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w kontekście kompetencji do orzekania prejudycjalnego w sprawie wykładni postanowień Konwencji w przypadkach, gdy taka wykładnia jest niezbędna w państwach członkowskich Unii Europejskiej do wydania wyroku w sprawie sądowej. Protokół będzie miał bowiem zastosowanie wszędzie tam, gdzie w sprawie sądowej w państwie członkowskim wystąpi element nawiązujący do Konwencji, a sąd lub Trybunał orzekający poweźmie wątpliwości interpretacyjne co do ważności lub brzmienia jej postanowień. W takich sytuacjach pytania prejudycjalne skierowane będą do Trybunału Sprawiedliwości

Wspólnot Europejskich przed formalnym zakończeniem sprawy i będą stanowiły swoisty „warunek zawieszający” dla wydawanego wyroku. Powyższa właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wynika *expressis verbis* z treści artykułu 1 Protokołu. W artykule 2 ustanowiono zasadę, która po wejściu w życie Protokołu w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej będzie miała pełne zastosowanie, traktującą o fakultatywnym uprawnieniu do złożenia deklaracji przez państwo członkowskie Unii Europejskiej uznającej kompetencje powyższego Trybunału do orzekania w przedstawionym trybie prejudycjalnym. Protokół stwarza przy tym alternatywnie dwie możliwości określenia przez państwo członkowskie zakresu objętego przedmiotową deklaracją, w brzmieniu:

„a) każdy sąd lub trybunał tego państwa, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa krajowego, może zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z wnioskiem o rozpatrzenie w trybie prejudycjalnym pytania podniesionego w sprawie przed nim zawisłej i dotyczącego ważności lub wykładni Konwencji o Europolu, jeżeli sąd lub Trybunał ten uzna, że decyzja w tej kwestii jest niezbędna do wydania wyroku”

lub

„b) każdy sąd lub trybunał tego państwa może zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z wnioskiem o rozpatrzenie w trybie prejudycjalnym pytania podniesionego w sprawie przed nim zawisłej i dotyczącego ważności lub wykładni Konwencji o Europolu, jeżeli sąd lub Trybunał uzna, że decyzja w tej kwestii jest niezbędna do wydania wyroku”.

Jedna z przedmiotowych deklaracji, w brzmieniu określonym Protokołem, może być przez Rzeczpospolitą Polską złożona Depozytariuszowi Protokołu już w momencie składania dokumentów przystąpienia. Jednakże najwłaściwszym rozwiązaniem jest pozostawienie tej kwestii na okres późniejszy, po uprzednim ustaleniu przez Ministerstwo Sprawiedliwości potrzeby lub celowości składania deklaracji, a w przypadku pozytywnego przesądzenia powyższego, wskazaniu właściwej deklaracji jako wiążącej dla Rzeczypospolitej Polskiej. Artykuł 3 dotyczy stosowania w przedmiocie objętym treścią Protokołu właściwych postanowień Statutu i regulaminu wewnętrznego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich. Państwa członkowskie mają przy tym prawo, niezależnie od złożenia lub nie deklaracji, przedkładania kwestii prejudycjalnych do rozstrzygnięcia temu organowi. W artykule 4 określono procedurę wejścia w życie Protokołu, która została pomyślnie dopełniona i Protokół aktualnie obowiązuje w Unii Europejskiej. Artykuł 5 bezpośrednio

odnosi się do Rzeczypospolitej Polskiej, która jako państwo przystępujące do Unii Europejskiej ma prawo przystąpić do Protokołu na zasadach w nim określonych. W odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej zastosowanie będzie miała zasada wejścia Protokołu w życie po upływie 90 dni od daty złożenia u jego Depozytariusza dokumentów przystąpienia. W artykule 6 ustanowiono zasadę przyjęcia postanowień Protokołu przez każde państwo przystępujące do Unii Europejskiej. Artykuł 7 Protokołu stanowi w sposób wyczerpujący o procedurze dokonywania zmian w jego treści. Treść artykułu 8 statuuje Depozytariusza Protokołu, którym jest [Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej](#), a także [wskazuje Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich jako miejsce publikacji wszelkich dokumentów związanych z realizacją postanowień Protokołu](#).

Drugim Protokołem dodatkowym, który uzupełnia pierwotne postanowienia Konwencji jest Protokół z dnia 19 czerwca 1997 r. (Dz. Urz. UE 1997/C 221/01) sporządzony na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz artykułu 41 ustęp 3 Konwencji o Europolu w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu.

Protokół ten składa się z 19 artykułów, które kompleksowo regulują problematykę przywilejów i immunitetów samej organizacji jako podmiotu prawa międzynarodowego publicznego, a także urzędników wchodzących w jego skład. Artykuł 1 zawiera w swej treści definicje pojęć używanych dla potrzeb tego Protokołu. W artykule 2 została zawarta generalna zasada nadania immunitetu jurysdykcyjnego oraz zwolnienia Europolu od procesów sądowych i rewizji, zajęcia, zarekwirowania lub konfiskaty majątku oraz wszelkich innych form ingerencji, co jest wyrazem daleko idącej autonomii tej organizacji, nadanej przez Unię Europejską w Konwencji. Kolejna zasada została zawarta w treści artykułu 3 Protokołu, która postanawia, że archiwa Europolu są nienaruszalne, bez względu na miejsce ich lokalizacji. Treść artykułu 4 dotyczy kwestii zwolnienia Europolu z podatków i ceł, co przejawia się w tym m.in., że w ramach urzędowych czynności Europol oraz pozostające w jego posiadaniu aktywa, dochód i inne formy własności [zwolnione są z wszelkich podatków bezpośrednich](#). [Na mocy artykułu 5 Protokołu](#) aktywa finansowe Europolu są zwolnione ze wszelkich ograniczeń. Artykuł 6 dotyczy udogodnień i zwolnień w zakresie komunikowania się Europolu i zapewnia ochronę korespondencji na poziomie przewidzianym dla przesyłek i toreb dyplomatycznych. W artykule 7 Protokołu określono zasadę ułatwienia podróży dla urzędników Europolu w trakcie wykonywania przez nich czynności urzędowych na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej. Treść artykułu 8 traktuje natomiast o przywilejach i

immunitetach przysługujących członkom organów Europolu oraz członkom personelu Europolu (Zarządowi, Kontrolerowi Finansowemu, Komisji Finansowej, dyrektorowi, zastępcom dyrektora i funkcjonariuszom Europolu), z odesłaniem do zasad wyrażonych w artykule 14 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, które mają zastosowanie w stosunku do członków personelu Europolu. W artykule 9 ustanowiono wyłączenie spod ochrony immunitetu spraw wytaczanych z powództwa cywilnego przez osoby trzecie za szkody, łącznie z uszkodzeniem ciała lub śmiercią, będące następstwem wypadku komunikacyjnego spowodowanego przez urzędników Europolu. Artykuł 10 Protokołu zawiera w swej treści postanowienia traktujące o sytuacji podatkowej osób zatrudnionych w Europolu, które podlegają stosownym przywilejom podatkowym jedynie wówczas, gdy okres ich zatrudnienia trwa dłużej niż jeden rok. Artykuł 11 stanowi podstawę do zapewnienia przez państwa członkowskie Unii Europejskiej ochrony i bezpieczeństwa osobom służącym w Europolu, która realizowana może być na wniosek Dyrektora Europolu. Postanowienia artykułu 12 odnoszą się do sytuacji związanych z uchyleniem przywilejów i immunitetów urzędnikom Europolu i traktują w sposób precyzyjny o sytuacjach wymagających ich uchylenia. W artykule 13 Protokołu określono procedurę rozstrzygnięcia sporów dotyczących odmowy zniesienia immunitetu Europolu. Artykuł 14 statuuje, że nie dopuszcza się zastrzeżeń w odniesieniu do Protokołu, co jest w pełni zgodne z treścią artykułu 19 lit. a Konwencji Wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r. (Dz. U. z 1990 r. Nr 74, poz. 439). W artykule 15 określono procedurę wejścia w życie Protokołu, która została pomyślnie dopełniona i Protokół aktualnie obowiązuje w Unii Europejskiej. Artykuł 16 bezpośrednio odnosi się do Rzeczypospolitej Polskiej, która jako państwo przystępujące do Unii Europejskiej ma prawo przystąpić do Protokołu na zasadach w nim określonych. W odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej zastosowanie będzie miała zasada wejścia Protokołu w życie po upływie 90 dni od daty złożenia u jego Depozytariusza dokumentów przystąpienia. W artykule 17 ustanowiono zasadę poddania Protokołu ocenie w dwa lata po jego wejściu w życie, co już miało miejsce. Artykuł 18 Protokołu stanowi w sposób wyczerpujący o procedurze dokonywania zmian w jego treści. Treść artykułu 19 statuuje Depozytariusza Protokołu, którym jest [Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej](#), a także wskazuje [Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich](#) jako miejsce publikacji wszelkich dokumentów związanych z realizacją postanowień Protokołu.

Trzecim Protokołem dodatkowym, który jednocześnie jest pierwszym zmieniającym pierwotne postanowienia Konwencji, jest Protokół z dnia 30 [listopada](#) 2000 r. (Dz. Urz. UE

2000/C 358/01) sporządzony na podstawie [artykułu 43](#) ustęp 1 Konwencji w sprawie ustanowienia [Europejskiego Urzędu Policji \(Konwencji o Europolu\)](#) zmieniający [artykuł 2](#) oraz [Załącznik](#) do tej Konwencji.

Ten Protokół, zawierający w swej treści 4 artykuły, odnosi się do aspektu usprawnienia prac Europolu w kontekście zwalczania procederu legalizacji dochodów pochodzących z nielegalnych źródeł, które nazwane są w Protokole potocznym pojęciem „prania pieniędzy”. W artykule 1 Protokół konkretyzuje ten proceder jako dodatkowy cel dla działań podejmowanych przez Europol i wprowadza stosowną zmianę do treści samej Konwencji, modyfikując postanowienia [artykułu 2](#) ustępów 2 i 3 oraz [Załącznika](#) do Konwencji, celem właściwego umiejscowienia zjawiska legalizacji dochodów pochodzących z nielegalnych źródeł w katalogu zwalczanych rodzajów przestępczości. [Artykuł 2](#) określa procedurę wejścia w życie Protokołu, która została pomyślnie dopełniona i Protokół aktualnie obowiązuje w Unii Europejskiej. Treść [artykułu 3](#) bezpośrednio odnosi się do Rzeczypospolitej Polskiej, która jako państwo przystępujące do Unii Europejskiej ma prawo przystąpić do Protokołu na zasadach w nim określonych. W odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej zastosowanie będzie miała zasada wejścia Protokołu w życie po upływie 90 dni od daty złożenia u jego Depozytariusza dokumentów przystąpienia. [Artykuł 4](#) statuuje Depozytariusza Protokołu, którym jest [Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej](#), a także wskazuje [Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich](#) jako miejsce publikacji wszelkich dokumentów związanych z realizacją postanowień Protokołu.

Czwartym Protokołem dodatkowym, który jest drugim zmieniającym pierwotne postanowienia Konwencji, jest Protokół z dnia 28 listopada 2002 r. (Dz. Urz. UE 2002/C 312/01) [zmieniający Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji \(Konwencję o Europolu\)](#) oraz [Protokół](#) w sprawie [przywilejów i immunitetów](#) Europolu, członków jego [organów](#), zastępców dyrektora i [pracowników](#) Europolu.

Przedmiotowy Protokół składa się z 5 artykułów, które statuują podstawy prawne do współpracy Europolu, w zakresie wynikającym z jego mandatu, z państwami członkowskimi w ramach Wspólnych Zespołów Śledczych, zwanych dalej „Zespołami”, które powoływane są do działań przez co najmniej dwa państwa członkowskie na mocy odpowiednich porozumień. [Artykuł 1](#) wprowadza w tym celu stosowne zmiany do tekstu samej Konwencji. Pierwszym elementem jest modyfikacja treści [artykułu 3](#) ustęp 1 Konwencji poprzez dodanie punktów 6 i 7 (rozszerzenie przedmiotowe) traktujących o możliwości bezpośredniego

uczestniczenia urzędników Europolu w pracach Zespołów lub wnioskowania przez Europol do państw członkowskich o przeprowadzenie lub koordynację czynności śledczych. Drugim elementem jest dodanie do tekstu Konwencji nowych artykułów 3a, 3b i 39a. Artykuł 3a Konwencji precyzyjnie opisuje podstawy prawne i zakres uczestnictwa urzędników Europolu w pracach Zespołów, statuując m.in. sposób wprowadzania tej kategorii osób do Zespołów poprzez wspólne ustalenia między Dyrektorem Europolu a właściwymi władzami państw członkowskich. W treści artykułu 3b Konwencji zawarto natomiast postanowienia traktujące o wnioskach składanych przez Europol państwu członkowskiemu w celu wszczęcia śledztw w sprawach karnych przez właściwe organy tych państw. Na państwa członkowskie został nałożony obowiązek rozpatrzenia takiego wniosku Europolu. Państwo członkowskie winno poinformować Europol, czy takie śledztwo zostanie wszczęte. Dopuszczono jednakże możliwość odmowy realizacji wniosku z jednoczesnym obowiązkiem poinformowania Europolu o tej decyzji wraz z jej uzasadnieniem. Uzasadnienie nie jest wymagane w przypadkach odmowy realizacji wniosku z przyczyn związanych z ochroną interesów bezpieczeństwa narodowego lub trwającego postępowania albo bezpieczeństwa osób. Artykuł 39a Konwencji traktuje o ponoszeniu odpowiedzialności w odniesieniu do uczestnictwa Europolu w Zespołach, która sędowana została na państwo członkowskie, na którego terytorium szkoda powstała. Europol zobowiązany jest do zwrotu wszelkich kosztów poniesionych przez takie państwo, a związanych z likwidacją szkody. Trzecim elementem jest natomiast modyfikacja treści artykułu 28 ustęp 1 Konwencji poprzez dodanie punktów 1a i 21a. Postanowienia te odnoszą się do kompetencji Zarządu Europolu i poszerzają je o kwestie związane z decyzyjnym stanowieniem zasad uczestnictwa urzędników Europolu w Zespołach oraz kwestie rozwiązywania sporów z państwem członkowskim dotyczących odpowiedzialności, a wynikających z tytułu uczestnictwa Europolu w tych Zespołach. W treści artykułu 2 Protokołu zawarta została modyfikacja zapisu artykułu 8 Protokołu z dnia 19 czerwca 1997 r. w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu poprzez dodanie ustępu 4, traktującego o nieobowiązywaniu immunitetu wynikającego z tego artykułu 8, w odniesieniu do urzędników Europolu wykonujących czynności urzędowe w ramach Zespołów. Artykuł 3 określa procedurę wejścia w życie Protokołu, która została pomyślnie dopełniona i Protokół aktualnie obowiązuje w Unii Europejskiej. Treść artykułu 4 bezpośrednio odnosi się do Rzeczypospolitej Polskiej, która jako państwo przystępujące do Unii Europejskiej ma prawo przystąpić do Protokołu na zasadach w nim określonych. W odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej zastosowanie będzie miała zasada wejścia Protokołu w życie po upływie 90 dni od

daty złożenia u jego Depozytariusza dokumentów przystąpienia. Artykuł 5 statuuje Depozytariusza Protokołu, którym jest [Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej](#), a także wskazuje [Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich](#) jako miejsce publikacji wszelkich dokumentów związanych z realizacją postanowień Protokołu.

Piątym Protokołem dodatkowym, który uzupełnia pierwotne postanowienia Konwencji jest Protokół z dnia 27 listopada 2003 r. (Dz. Urz. UE 2004/C 2/01) zmieniający Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencję o Europolu), sporządzony w oparciu o artykuł 43 ustęp 1 tej Konwencji.

Protokół ten składa się z 5 artykułów, które w sposób daleko idący modyfikują dotychczasowe postanowienia Konwencji, dostosowując je do aspektów praktycznego usprawnienia działalności Europolu, zwłaszcza w kontekście bliskiego rozszerzenia Unii Europejskiej o nowe państwa członkowskie, w tym Rzeczpospolitą Polską. Wychodząc temu postulatowi naprzeciw państwa członkowskie Europolu uznały, że organizacji tej „należy udzielić niezbędnego wsparcia i przyznać odpowiednie środki, aby mógł skutecznie wypełniać rolę najważniejszego forum europejskiej współpracy policyjnej” oraz „należy dokonać koniecznych zmian w Konwencji, które wzmocnią funkcję wsparcia operacyjnego Europolu względem krajowych władz policyjnych”, co znalazło swoje odzwierciedlenie w treści Protokołu. W artykule 1 postanowiono zawrzeć wszystkie zmiany do Konwencji i Załącznika, co ma swój wyraz w postaci 24 punktów zawierających wszystkie poprawki. W punkcie 1 określono w nowym brzmieniu „Cel” działalności Europolu, który aktualnie ma skupiać wszystkie najpoważniejsze formy przestępczości międzynarodowej. Punkt 2 doprecyzowuje zakres pomocy i wsparcia Europolu udzielanego państwom członkowskim oraz ustanawia Europol jako punkt kontaktowy w walce z przestępczością fałszowania waluty euro. W punkcie 3 wprowadzono możliwość dla państw członkowskich rozszerzenia prawa do bezpośrednich kontaktów z Europolem na inne podmioty niż jednostki narodowe. Postanowienia punktu 4 wprowadzają do Konwencji nowy artykuł 6a, który określa zasady przetwarzania informacji przez Europol. W punkcie 5 doprecyzowano zakres bezpośredniego kontaktu z systemami Europolu dokonywanego przez inne podmioty niż jednostki narodowe, który możliwy jest jedynie w celu sprawdzenia czy poszukiwane dane znajdują się w systemach, dalsze bowiem pośredniczenie w ich przekazywaniu pozostawiono do dyskrecjonalnej właściwości jednostek narodowych. Punkt 6 odnosi się do modyfikacji sposobu korzystania z danych oraz wprowadza się również możliwość zapraszania do prac analitycznych ekspertów z państw lub instytucji trzecich. W punkcie 7 określa się nowe

brzmienie artykułu 12 Konwencji odnoszącego się do polecenia otwarcia pliku z danymi. Zapis punktu 8 dotyczy nowej treści artykułu 16 Konwencji, który daje prawo Europolowi do określenia postanowień odnośnie kontroli wyszukiwania informacji w komputerowej bazie danych. W punkcie 9 dookreślona została możliwość wprowadzenia stosownego poziomu zabezpieczenia danych przez dyrektora Europolu. Punkt 10 odnosi się do sposobu postępowania w przypadku wystąpienia konieczności dalszego przechowywania danych osobowych. W punkcie 11 zawarto odesłanie dotyczące stosowania zasad przetwarzania informacji również do danych przechowywanych w aktach papierowych. Punkt 12 wprowadza powinność przesyłania sprawozdań z działalności wspólnego organu nadzorczego Parlamentowi Europejskiemu. Zapis punktu 13 usuwa technicznie część przepisu w artykule 26 ustęp 3 w postaci wyrazów „i tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej”. Postanowienia określone w punkcie 14 dotyczą zwiększenia uprawnień Zarządu w celu usprawnienia działania całej organizacji. W punkcie 15 dodano powinność dla dyrektora Europolu do regularnego przekazywania Zarządowi aktualnych informacji o wdrażaniu priorytetów. Zapis punktu 16 usuwa technicznie część przepisu w artykule 30 ustęp 1 w postaci wyrazów „tytułu VI”. Punkt 17 dodaje do Konwencji nowy artykuł 32a określający prawo dostępu do dokumentów Europolu. W punkcie 18 zawarto nowe brzmienie artykułu 34, który aktualnie zawiera w swej treści szersze spektrum informacji koniecznych do przekazania Parlamentowi Europejskiemu. Zapis punktu 19 ustanawia jako zasadę powinność przekazywania w formie informacji dla Parlamentu Europejskiego pięcioletniego planu finansowania przez Radę. Punkt 20 wprowadza odesłanie do rozporządzenia Rady nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji oraz uznania i egzekwowania orzeczeń w sprawach cywilnych i gospodarczych. Zapis punktu 21 daje możliwość Europolowi do ustanowienia i utrzymywania ścisłej współpracy z Eurojustem jako europejskim forum współpracy przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości. Postanowienia punktu 22 modyfikują zapis Konwencji dotyczący trybu dokonywania zmian w jej treści. W punkcie 23 określone zostały zmiany w zapisach Załącznika do Konwencji, które stanowią wypadkową nowelizacji postanowień Konwencji. Zapis punktu 24 usuwa technicznie część przepisów w postaci wyrazów „zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej” z treści Konwencji jako zbędnych z legislacyjnego punktu widzenia.

Artykuł 2 określa procedurę wejścia w życie Protokołu, która aktualnie dokonuje się w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Przepis artykułu 3 zawiera w swej treści procedurę derogacyjną dla Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu 43 ustęp 1

Konwencji ustanawiającej Europejski Urząd Policji, zmieniającego artykuł 2 i Załącznik do Konwencji. Treść artykułu 4 bezpośrednio odnosi się do Rzeczypospolitej Polskiej, która jako państwo przystępujące do Unii Europejskiej ma prawo przystąpić do Protokołu na zasadach w nim określonych. W odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej zastosowanie będzie miała zasada związania się Protokołem określona wprost w treści ustępu 2, gdyż właściwe jest, aby jego dokumenty ratyfikacyjne zostały złożone w tym samym czasie co Konwencja. Artykuł 5 statuuje Depozytariusza Protokołu, którym jest [Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej](#), a także [wskazuje Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich jako miejsce publikacji wszelkich dokumentów związanych z Protokołem](#).

Cztery z wymienionych Protokołów dodatkowych do Konwencji, oprócz piątego z dnia 27 listopada 2003 r., weszły już w życie i są jej częściami składowymi. Piąty z Protokołów aktualnie jest poddany procedurze ratyfikacyjnej w państwach członkowskich Unii Europejskiej co jednak nie zwalnia Rzeczypospolitej Polskiej z obowiązku ratyfikowania jego treści i wprowadzenia go do polskiego porządku prawnego, gdyż taki obowiązek wprost wynika ze zobowiązań akcesyjnych, zwłaszcza Aktu Ateńskiego z dnia 16 kwietnia 2003 r. oraz samego Protokołu, gdzie w treści zapisu artykułu 4 ustęp 2 wyraźnie zostało zapisane, że „Instrumenty akcesji do niniejszego Protokołu powinny zostać zdeponowane jednocześnie z instrumentami akcesji do Konwencji Europolu, o których mowa w artykule 46 Konwencji”. Powyższe determinuje zatem do dołożenia wszelkich starań legislacyjnych wprowadzających Protokół do prawa polskiego w celu jednoczesnego złożenia dokumentów ratyfikacji wraz z Konwencją, jak i dodatkowo pozostałymi Protokołami. Pełna realizacja postanowień wynikających z treści Konwencji nie może odbywać się bowiem bez udziału wszystkich Protokołów. Podjęte w Rzeczypospolitej Polskiej działania zmierzające do przystąpienia do Konwencji w najwcześniejszym możliwym terminie po akcesji do Unii Europejskiej, determinują również do dołożenia wszelkich starań, w ramach polskiego porządku prawnego, zmierzających do przystąpienia w tym samym czasie do przedmiotowych Protokołów. Jednoczesne bowiem wejście Konwencji i Protokołów w życie w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej stanowić będzie na forum Unii Europejskiej wyraz daleko idącego zaangażowania we wspólną dbałość i troskę o poprawę porządku i bezpieczeństwa w rozszerzonej Wspólnocie. Będzie to również sygnał mówiący o prestiżu i zaufaniu jakim Rzeczpospolita Polska obdarzyła Europol, co w sposób znaczący powinno wpłynąć na obraz Rzeczypospolitej Polskiej na arenie międzynarodowej, zarówno w skali europejskiej, jak i światowej. Wymierne zaś korzyści z uczestnictwa w europejskim forum policyjnym będą

zapewne widoczne w postaci poprawy bezpieczeństwa obywateli polskich, jak i pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej, przebywających zarówno na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jak i Wspólnoty. Uzyskanie bowiem przez Rzeczpospolitą Polską w dniu 1 maja 2004 r. statusu państwa członkowskiego Unii Europejskiej spowoduje przesunięcie granicy unijnej na jej wschodnią granicę, a co za tym idzie Rzeczpospolita Polska stanie się automatycznie terenem działania Europolu. Powyższe wskazuje również na konieczność podjęcia wszelkich prawnych działań zmierzających do formalnego przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji i Protokołów, gdyż tylko w ten sposób Rzeczpospolita Polska może stać się pełnoprawnym członkiem Europolu – organizacji międzynarodowej skupiającej służby policyjne wszystkich państw członkowskich, która po rozszerzeniu będzie reprezentowała interesy przedstawicieli dwudziestu pięciu państw członkowskich Unii Europejskiej.

W związku z faktem, że Protokoły należą do kategorii aktów prawa unijnego niepodlegających procedurze negocjowania w momencie przystępowania do nich, Rzeczpospolita Polska jest zobligowana do przyjęcia tekstów Protokołów w aktualnym kształcie jako całości, co w kontekście akcesji do Unii Europejskiej i konieczności implementacji *acquis communautaire* w pełnym zakresie nie powinno budzić większych wątpliwości, gdyż Protokoły jako akty prawne wynikające z prawodawstwa Wspólnot są w pełni z nim zgodne i powinny wejść do polskiego porządku prawnego stając się jego integralną częścią. Z chwilą zaś wejścia Konwencji i Protokołów dodatkowych do niej w życie w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej automatycznie przestanie obowiązywać Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Europejskim Biurem Policji o współpracy w zwalczaniu przestępczości, sporządzona w Warszawie dnia 3 października 2001 r. na mocy swojego art. 18 ust. 2.

Ponadto wskazać należy, że w Akcie Ateńskim z dnia 16 kwietnia 2003 r. dotyczącym warunków przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej (...) do Unii Europejskiej, Rzeczpospolita Polska zobowiązała się do związania po akcesji (artykuł 3 punkt 4) Konwencjami z dziedziny wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, których nie można oddzielić od osiągnięcia celów Traktatu Unii Europejskiej, a które do dnia przystąpienia zostały otwarte do podpisu przez obecne państwa członkowskie, a także do tych, które zostały przygotowane przez Radę zgodnie z tytułem VI Traktatu Unii Europejskiej, a których przyjęcie Rada zaleciła państwom członkowskim. W wykonaniu tego zobowiązania ratyfikowanie Protokołów dodatkowych do Konwencji jest nieodzowne.

Wprowadzenie do porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej postanowień Protokołu traktującego o Wspólnych Zespołach Śledczych wymaga skorelowania jego treści z przepisami Kodeksu postępowania karnego, w którym wymagane jest wprowadzenie stosownych zmian zmierzających do pełnej implementacji postanowień [decyzji ramowej Rady Unii Europejskiej](#) z dnia 13 [czerwca](#) 2002 r. w sprawie Wspólnych Zespołów Śledczych (Dz. Urz. UE 2002/C 162/1 z 20.06.2002 r.). W chwili obecnej podjęte zostały prace nad nowelizacją tego Kodeksu, które powinny zostać zakończone przed akcesją, tak aby w pełni realizować postulaty określone powyższą decyzją ramową i pośrednio również przedmiotowym Protokołem.

Wejście w życie pozostałych Protokołów w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej nie spowoduje konieczności wprowadzenia zmian w ustawodawstwie wewnętrznym ponieważ ich postanowienia nie odbiegają od obowiązującego prawa, tym bardziej, że Rzeczpospolita Polska jest związana z Europolem stosowną umową, która jest zgodna z polskim prawem, a realizacja współpracy z tą organizacją przebiega w ramach aktualnie obowiązującego porządku prawnego nie powodując żadnych z nim konfuzji.

Zgodnie ze stosownymi postanowieniami Protokołów są one otwarte na przystąpienie każdego państwa, które staje się członkiem Unii Europejskiej. Stosownie zaś do art. 17 ustawy z dnia 14 kwietnia o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) związanie Rzeczypospolitej Polskiej Protokołami nastąpi w drodze ratyfikacji. Państwa przystępujące do Protokołów nie podpisują ich, tylko od razu składają swoje dokumenty ratyfikacyjne – przystąpienia na ręce Depozytariusza, którym jest Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowymi Protokołami nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) oraz art. 12 w związku z art. 17 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych, ponieważ postanowienia Protokołów odnoszą się do członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej, a także wolności, praw lub obowiązków obywatelskich. Ponadto kwestia otrzymywania z zagranicy oraz wysyłania za granicę państwa materiałów niejawnych, zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.), powinna być regulowana ratyfikowaną umową międzynarodową. Na taki tryb związania wskazuje również art. 5 ust. 8 w odniesieniu

do art. 41 Konwencji, który statuuje przywileje i immunitet dla oficerów łącznikowych Europolu. Stanowi to tzw. materię ustawową, co powoduje, że Protokoły, a zwłaszcza ten traktujący wprost o przywilejach i immunitetach, powinny wejść do polskiego porządku prawnego w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Proces ratyfikacji Protokołów z uwagi na fakt, że te akty prawa międzynarodowego należą do tzw. „zamkniętych” dla państw niebędących członkami Unii Europejskiej, a takim niewątpliwie aktualnie jest Rzeczpospolita Polska, powinien zostać zakończony przed formalnym wstąpieniem w poczet państw członkowskich tej organizacji, aby następnego dnia po akcesji – 2 maja 2004 r. – można było oficjalnie złożyć dokumenty o przyjęciu Protokołów do polskiego porządku prawnego u ich Depozytariusza w Brukseli. Z tego też względu, a także z uwagi na prestiż jakim się cieszy Europol na arenie międzynarodowej oraz wyraz woli politycznej jak najszybszego włączenia polskich podmiotów do współpracy w ramach tej organizacji, niezbędne jest dołożenie wszelkich możliwych starań w ramach obowiązującego prawa, aby Rzeczpospolita Polska stała się pełnoprawnym członkiem Europolu w jak najwcześniejszym terminie, czyli z dniem 1 września 2004 r. Powyższe pozwoli bowiem w pełni wykorzystać przez polskie podmioty możliwości stwarzane przez Europol, z pozytywnym skutkiem dla wszystkich obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, co powinno wydatnie wpłynąć na podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego, nie tylko w wymiarze krajowym ale i europejskim. W związku z powyższym wskazane jest, aby procedurę ratyfikacyjną rozpocząć już aktualnie i doprowadzić ją do etapu wydania ustawy upoważniającej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji. Sama ustawa weszłaby w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej lub też, wchodząc w życie przed datą 1 maja 2004 r. zawierała zastrzeżenie, że ratyfikacja, do której upoważniony jest Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, nastąpić ma bezpośrednio po dniu akcesji do Unii Europejskiej. Takie rozwiązanie umożliwiłoby związanie się Protokołami w bardzo krótkim czasie po staniu się Rzeczypospolitej Polskiej pełnoprawnym członkiem Unii Europejskiej.

Protokoły swymi postanowieniami odnoszą się do ustawowych kompetencji ministrów i centralnych organów administracji rządowej, a mianowicie: ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Wejście w życie Protokołów w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej, co może nastąpić najwcześniej w dniu 1 września 2004 r., z uwagi na postanowienia art. 46 Konwencji, jak i samych Protokołów, które wymagają, aby upłynęły trzy miesiące od daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych (przy wspomnianym założeniu, że przedmiotowe dokumenty zostaną złożone u Depozytariusza Protokołów w maju bieżącego roku), pozwoli na pełnoprawne uczestnictwo w europejskim forum służb policyjnych państw członkowskich Unii Europejskiej. Forum to wspiera działania swych członków zmierzające do zapewnienia porządku i bezpieczeństwa publicznego w wymiarze ogólnoeuropejskim ale również krajowym każdego z państw członkowskich. Ma to niebagatelne znaczenie dla poprawy poczucia bezpieczeństwa obywateli polskich w kraju, którzy stając się obywatelami Unii Europejskiej będą mogli bez przeszkód przemieszczać się po rozszerzonej i zjednoczonej Wspólnocie, oczekując takiej samej ochrony dla siebie i swego mienia, jakie gwarantują pozostałe państwa członkowskie.

Przyjęcie Protokołów do polskiego porządku prawnego nie spowoduje powstania kosztów związanych z koniecznością dodatkowego partycypowania we wspólnym budżecie Europolu, gdyż koszty te powstaną w wyniku przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji o ustanowieniu Europejskiego Urzędu Policji, co nota bene powinno nastąpić jednocześnie. Przystąpienie bowiem do Protokołów jest asymilowane przez Konwencję i jakiegokolwiek, potencjalnie mogące wystąpić koszty z tym związane są absorbowane przez koszty wynikające z pełnego uczestnictwa w Europolu, co zostało wyraźnie wskazane w aktualnie prowadzonym procesie legislacyjnym – przystąpienia do Konwencji. Ponadto koszty te zostały już wyliczone na 2005 r. i zostaną sfinansowane z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co powinno mieć pokrycie w rezerwie na dany rok kalendarzowy, określonej w danej części budżetowej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- *ASAG* /04/DPE/agg

Warszawa, *15.04.* 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektów:

- 1) ustawy oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie ratyfikacji Protokołu z dnia 28 listopada 2002 r. zmieniającego Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencję o Europolu) oraz Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu,
 - 2) ustawy oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie ratyfikacji protokołu z dnia 30 listopada 2000 r. sporządzonego na podstawie artykułu 43 ustęp 1 Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), zmieniającego artykuł 2 oraz Załącznik do tej Konwencji,
 - 3) ustawy oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie ratyfikacji Protokołu z dnia 27 listopada 2003 r. zmieniającego Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonego w oparciu o artykuł 43 ustęp 1 tej Konwencji,
 - 4) ustawy oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie ratyfikacji Protokołu z dnia 24 lipca 1996 r. sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie wykładni, w trybie prejudycjalnym, przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Konwencji o ustanowieniu Europejskiego Urzędu Policji,
 - 5) ustawy oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie ratyfikacji Protokołu z dnia 19 czerwca 1997 r. sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz artykułu 41 ustęp 3 Konwencji o Europolu w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu,
- z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonymi projektami:

- 1) ustawy oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie ratyfikacji Protokołu z dnia 28 listopada 2002 r. zmieniającego Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencję o Europolu) oraz Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego

- organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu (pismo nr RM-10-74-04; RM-111-91-04),
- 2) ustawy oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie ratyfikacji protokołu z dnia 30 listopada 2000 r. sporządzonego na podstawie artykułu 43 ustęp 1 Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), zmieniającego artykuł 2 oraz Załącznik do tej Konwencji (pismo nr RM-10-75-04; RM-111-92-04),
 - 3) ustawy oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie ratyfikacji Protokołu z dnia 27 listopada 2003 r. zmieniającego Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonego w oparciu o artykuł 43 ustęp 1 tej Konwencji (pismo nr RM-10-76-04; RM-111-93-04),
 - 4) ustawy oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie ratyfikacji Protokołu z dnia 24 lipca 1996 r. sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie wykładni, w trybie prejudycjalnym, przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Konwencji o ustanowieniu Europejskiego Urzędu Policji (pismo nr RM-10-77-04; RM-111-94-04),
 - 5) ustawy oraz uchwały Rady Ministrów w sprawie ratyfikacji Protokołu z dnia 19 czerwca 1997 r. sporządzonego na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz artykułu 41 ustęp 3 Konwencji o Europolu w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu (pismo nr RM-10-78-04; RM-111-95-04)

pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Protokół z dnia 23 lipca 1992 r. został przyjęty w oparciu o art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej z 7 lutego 1992 r. Uzupełnia on pierwotne postanowienia Konwencji o ustanowieniu Europejskiego Urzędu Policji i ma bezpośrednią podstawę prawną w pierwotnym prawie unijnym, w związku z czym należy go uznać za akt prawny wchodzący w skład dorobku prawnego Unii Europejskiej.

Protokół z 19 czerwca 1997 r., sporządzony został na podstawie art. K.3 TUE oraz art. 41 ust. 3 Konwencji o Europolu. Można więc odnieść do niego powyższą argumentację, a dodatkowo wskazać, że jako akt prawny przyjęty w oparciu o konkretny przepis samej Konwencji, która jest aktem prawa unijnego, również będzie potraktowany jako element dorobku prawa Unii Europejskiej.

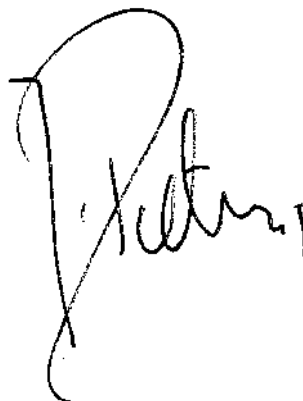
Protokoły z dnia 30 listopada 2000 r., z dnia 28 listopada 2002 r. i z dnia 27 listopada 2003 r., przyjęto w oparciu o art. 43 ust. 1 Konwencji (Zmiany Konwencji). Akty te zmieniają pierwotne postanowienia samej Konwencji, w związku z czym należy je traktować jako stanowiące integralną jej część. W związku zaś z faktem, że sama Konwencja jest aktem prawa unijnego, w pełni z tym prawem zgodnym, wymienione Protokoły należy uznać również za zgodne z prawem Unii.

- II. Pragnę jednocześnie podkreślić, że konieczność przystąpienia do omawianym Protokołów wynika również z art. 3 ust. 4 Aktu o przystąpieniu Polski i innych państw do Unii

Europejskiej, integralnej części Traktatu Akcesyjnego, podpisanego 16 kwietnia 2003 r. w Atenach.

- III. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej nie ma przeszkód do ratyfikacji przedłożonych Protokołów.

Z poważaniem,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. Oleksy', written in a cursive style.

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Józef Oleksy
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji

CELEX - 42002A1216(01)

ZAŁĄCZNIK

PROTOKÓŁ

zmieniający Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu) oraz Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY niniejszego Protokołu oraz Wysokie Umawiające się Strony Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu) oraz Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu, Państwa Członkowskie Unii Europejskiej,

ODWOŁUJĄC SIĘ do aktu Rady Unii Europejskiej z dnia 28 listopada 2002 roku,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie artykułu 30 ustęp 2 litera a) Traktatu o Unii Europejskiej, Rada pozwala Europolowi ułatwiać i wspierać przygotowanie oraz zachęcać do koordynacji i wprowadzania w życie specyficznych działań śledczych, prowadzonych przez właściwe władze Państw Członkowskich, w tym działań operacyjnych wspólnych zespołów z udziałem przedstawicieli Europolu, pełniących funkcje wspierające.
- (2) Należy ustanowić zasady regulujące udział Europolu we wspólnych zespołach śledczych. Zasady te dotyczą roli urzędników Europolu w tych zespołach, wymiany informacji między Europolem a wspólnym zespołem śledczym, jak również odpowiedzialności pozaumownej za szkody wyrządzone przez urzędników Europolu wchodzących w skład tych zespołów.
- (3) Na podstawie artykułu 30 ustęp 2 litera b) Traktatu o Unii Europejskiej, należy przyjąć środki, pozwalające Europolowi na skierowanie wniosku do właściwych władz Państw Członkowskich o poprowadzenie i koordynację śledztw w szczególnych przypadkach.
- (4) Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu powinien zostać zmieniony w tym celu, aby immunitet pracowników Europolu w odniesieniu do słów wypowiedzianych bądź wyrażonych w formie pisemnej i/lub działań podejmowanych przez nich w trakcie wykonywania ich obowiązków służbowych, nie rozszerzał się na ich działalność jako uczestników wspólnych zespołów śledczych,

UZGODNIŁY NASTĘPUJĄCE POSTANOWIENIA:

Artykuł 1

W Konwencji o Europolu wprowadza się następujące zmiany:

1. W artykule 3 ustęp 1 dodaje się punkty 6 i 7:

- „6. uczestniczenie we wspólnych zespołach śledczych jako siła wspierająca, zgodnie z artykułem 3a;
7. zwrócenie się do właściwych władz danych Państw Członkowskich o przeprowadzenie lub koordynację śledztw w szczególnych przypadkach, zgodnie z artykułem 3b.”;

2. Dodaje się artykuł 3a, 3b i 39a w brzmieniu:

a) *„Artykuł 3a*

Udział we wspólnych zespołach śledczych

1. Funkcjonariusze Europolu mogą uczestniczyć we wspólnych zespołach śledczych jako siła wspierająca, włączając zespoły ustanowione zgodnie z artykułem 1 decyzji ramowej z dnia 13 czerwca 2002 roku w sprawie wspólnych zespołów śledczych¹ lub zgodnie z artykułem 13 Konwencji z dnia 29 maja 2000 roku w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach karnych między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, w stopniu, w jakim zespoły te prowadzą śledztwa w sprawach karnych, dla których właściwym organem jest Europol na podstawie artykułu 2. Funkcjonariusze Europolu mogą, w granicach przewidzianych przez prawo Państwa Członkowskiego, w którym działa wspólny zespół śledczy oraz zgodnie z ustaleniem określonym w ustępie 2, wspierać wszelkie działania i wymianę informacji ze wszystkimi członkami wspólnego zespołu śledczego, zgodnie z ustępem 3. Jednakże, nie uczestniczą oni w stosowaniu żadnych środków przymusu.

2. Administracyjne wprowadzenie funkcjonariuszy Europolu do wspólnych zespołów śledczych jest ustanawiane w ustaleniach między dyrektorem Europolu i właściwymi władzami Państw Członkowskich, uczestniczących we wspólnym zespole śledczym, z udziałem jednostek narodowych. Zasady regulujące te ustalenia określone są przez Zarząd Europolu, ustanawiający je większością dwóch trzecich głosów jego członków.

3. Funkcjonariusze Europolu realizują swoje zadania pod przewodnictwem szefa zespołu, biorąc pod uwagę warunki ustanowione w ustaleniach określonych w ustępie 2.

4. Zgodnie z ustaleniami, określonymi w ustępie 2 i 3, funkcjonariusze Europolu mogą bezpośrednio kontaktować się z członkami wspólnego zespołu śledczego oraz dostarczać członkom i oddelegowanym członkom wspólnego zespołu śledczego, zgodnie z niniejszą Konwencją, informacji z jakiegokolwiek części komputerowego systemu zgromadzonych informacji, o którym mowa w artykule 6. W przypadku kontaktów bezpośrednich, jednostki narodowe Państw Członkowskich reprezentowanych w zespole, jak również Państw Członkowskich, które dostarczyły informacji, są o tym jednocześnie informowane przez Europol.

5. Informacje uzyskane przez funkcjonariusza Europolu w trakcie uczestnictwa we wspólnym zespole śledczym mogą zostać włączone do

jakiegokolwiek części systemu komputerowego, na warunkach określonych w niniejszej Konwencji, za zgodą i na odpowiedzialność Państwa Członkowskiego, które dostarczyło informacji.

6. W czasie działań wspólnego zespołu śledczego, określonego w niniejszym artykule, funkcjonariusze Europolu, w odniesieniu do przestępstw popełnionych przeciwko nim lub przez nich, podlegają prawu wewnętrznemu Państwa Członkowskiego, w którym prowadzone są działania, stosowanemu wobec osób, sprawujących porównywalne funkcje.

¹ Dz. U. L 162 z 20.6.2002, str. 1.”;

b) „*Artykuł 3b*”

Wnioski składane przez Europol w celu wszczęcia śledztwa w sprawach karnych

1. Państwa Członkowskie powinny rozpatrzyć każdy wniosek Europolu w celu wszczęcia, przeprowadzenia lub koordynacji śledztwa w szczególnych przypadkach i powinny wnikliwie rozpatrywać takie wnioski. Europol powinien zostać poinformowany czy wnioskowane śledztwo zostanie wszczęte.

2. Jeżeli właściwe organy Państwa Członkowskiego podejmują decyzję o nieprzyjęciu wniosku Europolu, informują one Europol o swojej decyzji wraz z jej uzasadnieniem, chyba że nie są w stanie przedstawić uzasadnienia, ponieważ:

- (1) mogłoby to zaszkodzić zasadniczym interesom bezpieczeństwa narodowego lub
- (2) mogłoby to zagrozić powodzeniu trwającego dochodzenia lub bezpieczeństwu osób.

3. Odpowiedzi na wnioski Europolu o wszczęcie, przeprowadzenie lub koordynację śledztw w szczególnych przypadkach, jak również informacje w odniesieniu do Europolu w sprawie wyników śledztw, przekazywane są przez właściwe organy Państw Członkowskich, zgodnie z zasadami, ustanowionymi w Konwencji o Europolu i odpowiednim ustawodawstwie wewnętrznym.

4. Na podstawie umowy o współpracy, która ma zostać podpisana z Eurojustem, Europol, składając wniosek o wszczęcie śledztwa w sprawach karnych, informuje o tym Eurojust.”;

c) „*Artykuł 39a*”

Odpowiedzialność wynikająca z uczestnictwa Europolu we wspólnych zespołach śledczych

1. Państwo Członkowskie, na którego terytorium została spowodowana szkoda przez funkcjonariuszy Europolu, działających zgodnie z artykułem 3a w tym Państwie Członkowskim, w trakcie udzielania przez nich pomocy przy czynnościach operacyjnych, naprawia taką szkodę, zgodnie z właściwymi przepisami stosowanymi w odniesieniu do likwidacji szkody wyrządzonej przez ich własnych funkcjonariuszy.

2. Jeżeli dane Państwo Członkowskie nie uzgodniło inaczej, Europol w pełni zwraca wszelkie kwoty, jakie wypłacono na rzecz ofiar lub osób uprawnionych do odszkodowania za szkody, określone w ustępie 1. Wszelkie spory między Państwem Członkowskim a Europolem w związku z zasadą lub sumą zwrotu, kierowane są do Zarządu, który rozstrzyga sprawę większością dwóch trzecich głosów.”;

3. W artykule 28 ustęp 1 dodaje się punkt 1a i 21a w brzmieniu:

„1a. stanowiąc większością dwóch trzecich głosów jego członków, ustala zasady regulujące administracyjne wprowadzenie funkcjonariuszy Europolu do wspólnych zespołów śledczych (artykuł 3a ustęp 2);”;

„21a. stanowi większością dwóch trzecich głosów w sporach między Państwem Członkowskim a Europolem, dotyczących odpowiedzialności wynikającej z uczestnictwa Europolu we wspólnych zespołach śledczych (artykuł 39a);”.

Artykuł 2

W artykule 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu dodaje się ustęp 4 w brzmieniu:

„4. Zgodnie z artykułem 17 ustęp 2, immunitet określony w ustępie 1 litera a) nie jest przyznany w odniesieniu do aktów urzędowych, których podjęcie jest wymagane przy wypełnianiu zadań określonych w artykule 3a Konwencji dotyczącej uczestnictwa funkcjonariuszy Europolu we wspólnych zespołach śledczych.”.

Artykuł 3

1. Niniejszy Protokół podlega przyjęciu przez Państwa Członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

2. Państwa Członkowskie zawiadamiają Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej o spełnieniu przez nie wymogów konstytucyjnych w celu przyjęcia niniejszego Protokołu.

3. Niniejszy Protokół wchodzi w życie po dziewięćdziesięciu dniach od notyfikacji, określonej w ustępie 2, przez Państwo Członkowskie, które będąc członkiem Unii Europejskiej w dniu przyjęcia przez Radę Aktu ustanawiającego niniejszy Protokół, jako ostatnie dopełni tej formalności.

Artykuł 4

1. Niniejszy Protokół jest otwarty do przystąpienia dla każdego państwa, które staje się członkiem Unii Europejskiej, jeżeli Protokół ten nie wszedł w życie w dniu złożenia dokumentów przystąpienia do Konwencji o Europolu, zgodnie z artykułem 46 Konwencji o Europolu.

2. Dokumenty przystąpienia do niniejszego Protokołu są złożone równocześnie z dokumentami przystąpienia do Konwencji o Europolu, zgodnie z jej artykułem 46.

3. Tekst niniejszego Protokołu w języku państwa przystępującego, sporządzony przez Radę Unii Europejskiej, jest autentyczny.

4. Jeżeli w dniu wygaśnięcia okresu określonego w artykule 46 ustęp 4 Konwencji o Europolu, niniejszy Protokół nie wszedł w życie, to wejdzie w życie w odniesieniu do przystępującego Państwa Członkowskiego w dniu wejścia w życie tego Protokołu, zgodnie z artykułem 3 ustęp 3.

5. Jeżeli niniejszy Protokół wejdzie w życie zgodnie z artykułem 3 ustęp 3 zanim okres, określony w artykule 46 ustęp 4 Konwencji o Europolu wygaśnie, lecz po złożeniu dokumentów przystąpienia określonych w ustępie 2, przystępujące Państwo Członkowskie przystępuje do Konwencji o Europolu w brzmieniu zmienionym niniejszym Protokołem, zgodnie z artykułem 46 Konwencji o Europolu.

Artykuł 5

1. Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej pełni funkcję depozytariusza niniejszego Protokołu.

2. Depozytariusz publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* informacje dotyczące postępu w przyjęciach i przystąpieniach, deklaracje oraz wszelkie inne notyfikacje odnoszące się do niniejszego Protokołu.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de noviembre de dos mil dos.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende november to tusind og to.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten November zweitausendundzwei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Νοεμβρίου δύο χιλιάδες δύο.

Done at Brussels on the thirtieth day of November in the year two thousand.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit novembre deux mille deux.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an t-ochtú lá is fiche de Shamhain sa bhliain dhá mhíle a dó.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto novembre duemiladue.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste november tweeduizend en twee.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Novembro de dois mil e dois.

Tehty Brysselissä kolmantenakymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhatta.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde november tjugohundratvå.

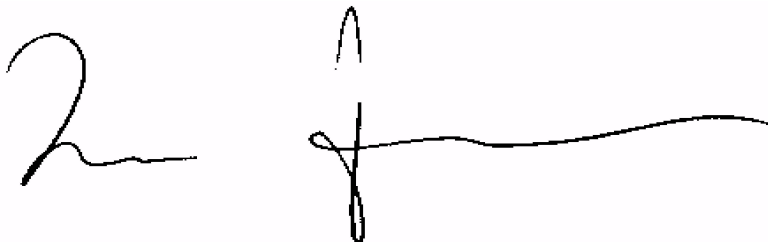
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

A stylized handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long, sweeping tail that extends downwards and to the right.

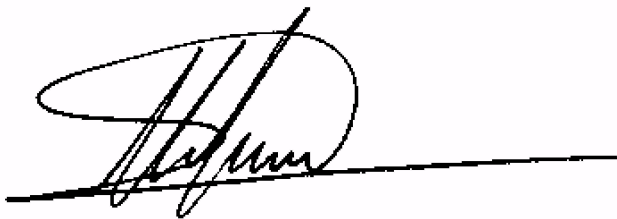
For regeringen for Kongeriget Danmark

A handwritten signature in black ink, featuring a large, rounded initial 'D' followed by a series of connected, fluid strokes that end in a long horizontal line.

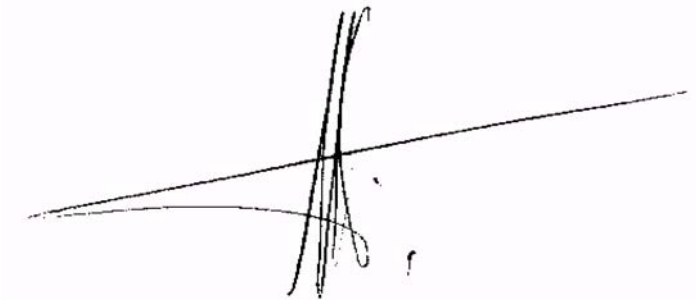
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in black ink, starting with a large, circular initial 'G' followed by a series of connected, fluid strokes that end in a long horizontal line.

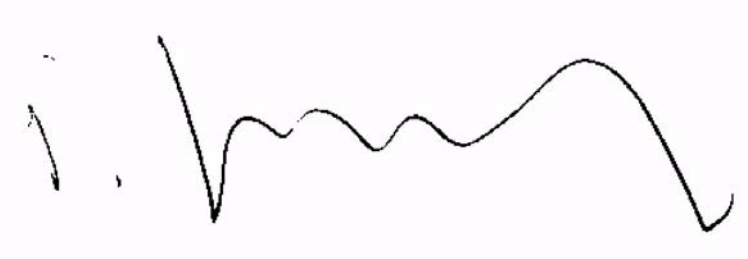
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized initial 'D' followed by a series of connected, fluid strokes that end in a long horizontal line.

Por el Gobierno del Reino de España

A handwritten signature consisting of several vertical lines on the left and a long horizontal line extending to the right.

Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature with a series of wavy, connected loops and a long horizontal line at the end.

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Antonio Di Pietro'.

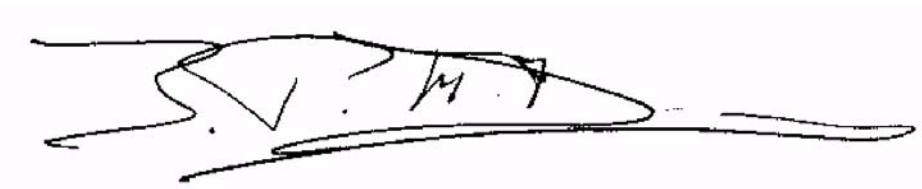
Per il Governo della Repubblica italiana

A handwritten signature with a large, oval-shaped loop and a short horizontal line above it.

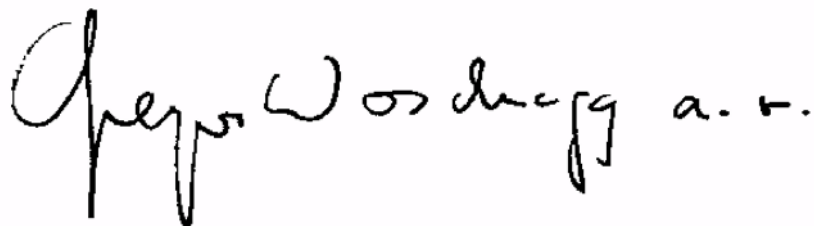
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature consisting of a long horizontal line with a small vertical stroke at the end.

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature with a large, stylized loop and a long horizontal line extending to the right.

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

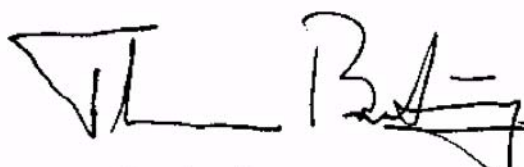

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

UNDER FÖRBEREDELSE FÖR RATIFICERING

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

PROTOCOL

amending the Convention on the establishment of a European Police Office (Europol Convention) and the Protocol on the privileges and immunities of Europol, the members of its organs, the deputy directors and the employees of Europol

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Protocol and High Contracting Parties to the Convention on the establishment of a European Police Office and to the Protocol on the privileges and immunities of Europol, the members of its organs, the deputy directors and the employees of Europol, Member States of the European Union,

REFERRING to the Act of the Council of the European Union of 28 November 2002,

WHEREAS:

(1) Pursuant to Article 30(2)(a) of the Treaty on European Union, the Council is to enable Europol to facilitate and support the preparation, and to encourage the coordination and carrying out, of specific investigative actions by the competent authorities of the Member States, including operational actions of joint teams comprising representatives of Europol in a support capacity.

(2) Rules need to be laid down governing such participation of Europol in joint investigation teams. These rules should address the role of Europol officials in these teams, the exchange of information between Europol and the joint investigation team, as well as non-contractual liability for damage caused by Europol officials participating in these teams.

(3) Pursuant to Article 30(2)(b) of the Treaty on European Union, measures need to be adopted allowing Europol to ask the competent authorities of the Member States to conduct and coordinate investigations in specific cases.

(4) The Protocol on the privileges and immunities of Europol, the members of its organs, the deputy directors and the employees of Europol should be amended to the effect that the immunity of Europol's staff members in respect to words spoken or written, and/or acts performed by them in the exercise of their official functions, does not extend to their activities as participants in the joint investigation teams,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

Article 1

The Europol Convention is hereby amended as follows:

1. The following points shall be added to Article 3(1): "6. to participate in a support capacity in joint investigation teams, according to Article 3a;

7. to ask the competent authorities of the Member States concerned to conduct or coordinate investigations in specific cases, according to Article 3b.";

2. The following Articles shall be inserted:

(a)

"Article 3a

Participation in joint investigation teams

1. Europol officials may participate in a support capacity in joint investigation teams, including those teams set up in accordance with Article 1 of the Framework Decision of 13 June 2002 on joint investigation teams(1) or in accordance with Article 13 of the Convention of 29 May 2000 on mutual assistance in criminal matters between the Member States of the European Union, as far as those teams are investigating criminal offences for which Europol is competent under Article 2. Europol officials may, within the limits provided for by the law of the Member State where the joint investigation team operates and in accordance with the arrangement referred to in paragraph 2, assist in all activities and exchange information with all members of the joint investigation team, in accordance with paragraph 3. However, they shall not take part in the taking of any coercive measures.

2. The administrative implementation of the participation of Europol officials in a joint investigation team shall be laid down in an arrangement between the Director of Europol and the competent authorities of the Member States participating in the joint investigation team, with the involvement of the National Units. The rules governing such arrangements shall be determined by the Management Board of Europol acting by a majority of two thirds of its members.

3. Europol officials shall carry out their tasks under the leadership of the leader of the team, taking into account the conditions laid down in the arrangement referred to in paragraph 2.

4. In accordance with the arrangement referred to in paragraphs 2 and 3, officials of Europol may liaise directly with the members of the joint investigation team and provide members and seconded members of the joint investigation team, in accordance with the present Convention, with information from any of the components of the computerised system of collected information referred to in Article 6. In case of direct liaison, the National Units of the Member States represented in the team as well as the Member States which provided the information shall at the same time be informed thereof by Europol.

5. Information obtained by a Europol official while part of a joint investigation team may, with the consent and under the responsibility of the Member State which provided the information, be included in any of the components of the computerised system under the conditions laid down in this Convention.

6. During the operations of a joint investigation team referred to in this Article, Europol officials shall, with respect to offences committed against or by them, be subject to national law of the Member State of operation applicable to persons with comparable functions.";

(b)

"Article 3b

Requests made by Europol to initiate criminal investigations

1. Member States should deal with any request from Europol to initiate, conduct or coordinate investigations in specific cases and should give such requests due consideration. Europol should be informed whether the requested investigation will be initiated.

2. If the competent authorities of the Member State decide not to comply with a request from Europol, they shall inform Europol of their decision and of the reasons for it unless they are unable to give their reasons because:

(i) to do so would harm essential national security interests; or

(ii) to do so would jeopardise the success of investigations under way or the safety of individuals.

3. Replies to requests by Europol to initiate, conduct or coordinate investigations in specific cases as well as information to Europol about the results of investigations should be forwarded through the competent authorities in the Member States in accordance with the rules laid down in the Europol Convention and the relevant national legislation.

4. On the basis of a cooperation agreement to be signed with Eurojust, Europol shall, when making a request to initiate criminal investigations, inform Eurojust thereof.";

(c)

"Article 39a

Liability with regard to Europol's participation in joint investigation teams

1. The Member State in the territory of which damage was caused by officials of Europol operating in accordance with Article 3a in that Member State during their assistance in operational measures shall make good such damage under the conditions applicable to damage caused by its own officials.

2. Unless otherwise agreed by the Member State concerned, Europol shall reimburse in full any sums it has paid to the victims or persons entitled on their behalf for damage referred to in paragraph 1. Any dispute between that Member State and Europol over the principle or

amount of repayment must be referred to the Management Board, which shall settle the matter by a two-thirds majority.";

3. The following points shall be inserted in Article 28(1): "1a. shall, acting by a majority of two thirds of its members, determine the rules governing the administrative implementation of the participation of Europol officials in joint investigation teams (Article 3a(2));";
"21a. shall act by a two-third majority in disputes between a Member State and Europol concerning the liability with regard to Europol's participation in joint investigation teams (Article 39a);".

Article 2

The following paragraph shall be added to Article 8 of the Protocol on the privileges and immunities of Europol, the members of its organs, the deputy directors and the employees of Europol: "4. In accordance with Article 17(2), the immunity referred to in paragraph 1(a) shall not be granted in respect of official acts required to be undertaken in fulfilment of the tasks set out in Article 3a of the Convention regarding the participation of Europol officials in joint investigation teams."

Article 3

1. This Protocol shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.
2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of their constitutional requirements for adopting this Protocol.
3. This Protocol shall enter into force ninety days after the notification, referred to in paragraph 2, by the Member State which, being a member of the European Union on the date of adoption by the Council of the act establishing this Protocol, is the last to fulfil that formality.

Article 4

1. This Protocol shall be open to accession by any State which becomes a member of the European Union if this Protocol has not entered into force on the date of deposit of the instruments of accession to the Europol Convention in accordance with Article 46 of the Europol Convention.
2. Instruments of accession to this Protocol shall be deposited simultaneously with the instruments of accession to the Europol Convention in accordance with Article 46 thereof.
3. The text of this Protocol in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.
4. If, on the expiry of the period referred to in Article 46(4) of the Europol Convention, this Protocol has not entered into force, it shall enter into force for the acceding Member State on the date of entry into force of this Protocol in accordance with Article 3(3) thereof.
5. If this Protocol enters into force in accordance with Article 3(3) before the period referred to in Article 46(4) of the Europol Convention has expired but after the deposit of the instrument of accession referred to in paragraph 2, the acceding Member State shall accede to the Europol Convention as amended by virtue of this Protocol, in accordance with Article 46 of the Europol Convention.

Article 5

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depository of this Protocol.
2. The depository shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions and also any other notification

concerning this Protocol.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de noviembre de dos mil dos. /Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende november to tusind og to. /Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten November zweitausendundzwei. / áeíí óóéñ ÁóóóÝëëíá, óóéñ Íßed'óé d'ęôŧ Íd'leánßd'ó äýd' -éëéÜáíñ äýd'. Done at Brussels on the twenty-eighth day of November in the year two thousand and two. /Fait í Bruxelles, le vingt-huit novembre deux mille deux. /Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an t-ochtú lá is fiche de Shamhain sa bhliain dhá mhíle a dó. /Fatto a Bruxelles, addè ventotto novembre duemiladue. /Gedaan te Brussel, de achtentwintigste november tweeduizend en twee. /Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Novembro de dois mil e dois. /Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäkahdeksantena päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakaksi. /Som skedde i Bryssel den tjugótttonde november tjugohundratví.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique/Voor de regering van het Koninkrijk België/Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Áéá óçí ĘóáÝníçóç óçñ Léëçíéęŧñ Äçed'ęnáóßáñ

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann/For the Government of Ireland

Per il Governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta/Pí finska regeringens vägnar

Pí svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland